

Pagès, jutge de pau i zelador del reg. President dels Amics del Cavall, entusiasta ballador de gitanes i enamorat de Santa Eulàlia. Observador i coneixedor pregon de les persones, de les famílies, de les cases, i de tots els racons del nostre poble. Home pacífic, pacient, prudent, curiós i memoriós. Acurat en les maneres, respectuós i amant de les bones formes. Discret i molt tímid. De mirada clara i franca.

Arribo a Can Noguera vorejant un tram del riu Tenes, des del Camí del Gual i després de seguir, cap a l'esquerra, uns quants metres per entre el bosc. Un parell de gossos avisen, amb els seus lladrucs, de la meva arribada. Així que baixo del cotxe, dues esplèndides oques, de plomatge gris cendrós i blanc, nyequen amb força i avancen rabents cap a mi. Com que no veig gens clar quines són les seves intencions, em torno a asseure ràpidament al volant, tanco la porta i espero una millor oportunitat. Veig almenys quatre gats mandrejant al sol i que no s'immuten. Apareixen de seguida la Dolors, la mare d'en Josep, que surt de casa i en Josep que ve del porxo.

Controlen ràpidament la situació i posen ordre a l'ambient. Ja puc sortir del cotxe sense posar en perill la meva integritat.

Avui fa fred, però el sol, que bat a la façana de la masia i a l'era el fa més llevador.

Amb en Josep entrem a la casa i avancem cap al menjador i comencem la conversa.

Ell canvia els torns i em fa una pregunta.

I com és que has pensat amb mi per fer el personatge de l'Anuari? Que no es fa a una persona més gran, normalment? Que em veus molt gran?

Em poso a riure. He pensat amb tu per diverses raons. Ets pagès, dels de veritat, que vius de fer aquesta feina.

Fas de jutge que és una funció important dins d'una comunitat com la nostra. Ets una persona implicada en la societat civil organitzada de Santa Eulàlia. Pertanyes a la primera generació que ha viscut en democràcia, perquè eres petit quan va morir el dictador. Serves una educació en uns valors que ja no tenen les generacions que han vingut després de la teva. Formes part d'una generació, per l'edat que tens, que avui dirigeix la nostra societat, cadascú des del lloc que ocupa. És per tot això que he pensat en tu. No sé si et semblen suficients raons! I mentre s'ho rumia i sense deixar-lo reaccionar, prenc la iniciativa i dic

Sempre heu viscut en aquesta casa?

No. Vaig jo néixer a La Creueta el dia 22 de desembre de 1965.

Els teus pares?

El pare, en Francesc Solé i Poma era el fill petit de Can Pineda, li deien el Ciscu. La mare és la Dolors Padrós i Puig, la Lola, filla de Can Tixu de Lliçà d'Amunt.

Es van casar i van anar a viure a La Creueta. Van estrenar la casa que té dues plantes i que, situada al pla del Rieral, és propietat d'en Josep Arimany. Els meus pares només van ocupar la planta baixa. Al pis de dalt hi vivia, en aquell moment, una altra família, en Paco i la Maria.

Allà vaig néixer jo i a l'any 1968, al cap de tres anys, la meva germana Dolors.

I quan va ser que us vau traslladar aquí a Can Noguera?

L'any 1973, els Arimany, els propietaris, que provenen de Can Ros de Lliçà d'Amunt, van anar a viure a la planta de dalt de la casa. Aleshores ens va sorgir a nosaltres la possibilitat d'ocupar Can Noguera i ens hi vam traslladar.

Els Arimany, actualment, encara hi són allà i hi gestionen la seva explotació ramadera.